

Csernus Imre: „A változás fájdalommal jár”

2013 július 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha valaki, akkor dr. Csernus Imre tudja, miben mérik a változást: számtalan szenvedélybeteget kísért a gyógyulás útján, de saját sorsában is megtapasztalta, mit jelent tanulni, hibázni, elbukni és újjászületni. Ezért most újraírta legendás könyvét.

Amit a díler nyújt, az rövid távon örömnek látszó illúzió, amely soha nem lehet a tied, hosszú távon meg nagy fájdalommal jár. Amit én kínálok, rövid távon irtózatosan fájdalmas, hosszú távon viszont nem illúzió, hanem a harmónia felé vezet? út. Tudom, mert magam is ezt járom, az állandó változás útját taposom. Nemrég újragondoltam annak a fiatal orvosnak a sorait, aki nyolc évvel ezel?tt voltam. Azt hittem, nagy kaland lesz a múlttal való szembenézés. De nem az volt. Keményen megdolgoztam vele.

Változás. Mit jelent ez számomra, ha az elmúlt nyolc évre visszatekintek? A legnagyobb változásom talán az, hogy akkor egy dühös er? voltam, ám eljött a pillanat az életemben, amikor elakadtam, fel kellett tennem magamnak a kérdést: ami korábban m?ködött, az most miért nem? Segítséget kellett kérnem, válaszokat kerestem, és sok mindent meg kellett tanulnom önmagamról, saját személyiségemr?l, a másik ember elfogadásáról, tiszteletér?l. De hasznomra vált, az évek során megszerzett tudást ma már koncentráltan tudom használni, s ahogy a dolgok a helyükre kerültek, úgy kezdett el a bels? békém is fokozódni.

Amiben most hiszek és amiben nyolc éve hittem, az ugyanaz, de már tiszteletben tartom a másikat.
Pontosabban annyi tiszteletet adok neki, amennyit ? ad önmagának. Ma már nem frusztrál, elfogadom, hogy amikor dolgozom, egy eszköz vagyok. Persze a meghökkent? magatartás mit sem változott, a vulgaritással is élek néha, ami szándékosan használt eszközöm. De ebben nem a bántás a lényeg.

„A választás megléte és lehet?sége... Ezt sokan elfelejtik, el akarják felejteni. Nem akarják meglátni, hogy ott van el?ttük. meglátni, vagyis nem mertem meglátni. Görcsösen ragaszkodtam az adott álláspontomhoz, miközben ott volt a másik is. Rá én tanulópénzem. (...) Ha az emberek igazán szembenéznek önmagukkal, rájönnek, hogy tele vannak játszmákkal és önb fejl?dés lényege. És ha ezeket a hazugságaimat átlátom, és hangosan kimondom ?ket, akkor belépek a fájdalomba. Csak
részlet dr. Csernus Imre Drogma cím? újraírt könyvéb?l.

A nyolc év során sok minden történt, sok változást éltem át, bezárták Lipótot, de a magánéletemben is sok mindenen keresztülmentem. De elbúcsúztam az életem ezen szakaszától. Béke van bennem. Megtanultam megélni azt, ami van. Kihasználom a pillanatot. A cél, hogy meg?rizzem azt, amit most felépítettem. Ma a Budai Egészségközpontban dolgozom, többek között élsportolók mentális felkészítésével foglalkozom, illetve a szenvedélybetegek számára életre hívott alapítványom továbbra is m?ködik.
Nyolc évvel ezel?tt leírtam azt a mondatot, hogy „Jól érzem magam így”. Ez hazugság volt. Most már tudom. Ezekkel az eszközökkel kompenzáltam a bizonytalanságomat, mert akkoriban nem hittem eléggé önmagamban. Emberként, férfiként nem volt elég önbizalmam. Nem ismertem egy sor olyan törvényt, amit ma már igen. Például azt sem, hogy mindenki annyi tiszteletet, megbecsülést kap másoktól, amennyit önmagának ad. Sem azt, hogy az önbizalom megszerzése kemény munka, amikor – akár nap, mint nap – a félelmeimet gy?zöm le. A tengert a mai napig szeretem, de már tudom, hogy nem lesz soha az otthonom. Régen még azt hittem. Menekültem. Ékszert alig hordok, az utóbbi id?ben néha egy nyakláncot. A tetoválásomra viszont mind a mai napig büszke vagyok. Azt soha nem bántam meg. Kétségtelenül dolgozik az egóm, de ezzel úgy érzem, senkinek nem ártok. Emberb?l vagyok és változom.

Csernus Imre - noklapja.hu

Ajánló